

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

P6_TA(2005)0230

Wzmacnianie konkurencyjności europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego „Wzmacnianie konkurencyjności europejskiej: skutki przemian w przemyśle na politykę i rolę MŚP” (2004/2154(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wspieranie przemian strukturalnych: polityka przemysłowa dla rozszerzonej Europy” (COM(2004)0274),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Proaktywna polityka konkurencji dla konkurencyjnej Europy” (COM(2004)0293),
- uwzględniając art. II-76 (Wolność prowadzenia działalności gospodarczej) Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. i rezolucję Parlamentu z dnia 15 marca 2000 r. ⁽¹⁾, poprzedzającą Radę Europejską
- uwzględniając sprawozdanie Koka w sprawie wzrostu i zatrudnienia przedstawione Radzie Unii Europejskiej i Komisji w dniu 3 listopada 2004 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Nowy początek strategii lizbońskiej” (COM(2005)0024),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 22 i 23 marca 2005 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Budowanie naszej wspólnej przyszłości. Wyzwania polityczne i środki budżetowe w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013” (COM(2004)0101) i komunikat Komisji „Perspektywy finansowe na lata 2007–2013” (COM(2004)0487),
- uwzględniając projekt rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne zasady dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności (COM(2004)0492),
- uwzględniając projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (COM(2004)0495),
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 20 grudnia 2000 r. dotyczącą wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) (2001-2005) ⁽²⁾,
- uwzględniając Europejską Kartę Małych Przedsiębiorstw zatwierdzoną przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w czerwcu 2000 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie wdrażania Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw (COM(2005)0030),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący wdrożenia planu działań w sprawie kapitału ryzyka (RCAP) (COM(2003)0654),
- uwzględniając komunikat Komisji „Zarządzanie europejskie: lepsze stanowienie prawa” (COM(2002)0275),

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 29.12.2000, str. 164.

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 84.

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie oceny oddziaływania (COM(2002)0276),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie polityki przemysłowej w otwartym i konkurencyjnym środowisku — wytyczne podejścia wspólnotowego ⁽¹⁾, swoją rezolucję z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego polityki konkurencji przemysłowej Unii Europejskiej ⁽²⁾, i swoją rezolucję z dnia 23 października 2003 r. w sprawie polityki przemysłowej w rozszerzonej Unii ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii i opinię wydaną przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0148/2005),
- A. podkreślając znaczenie sektora przemysłowego UE, który jest źródłem miejsc pracy, przyczynia się do wytwarzania majątku i wzrostu działalności w sektorze usług,
- B. popierając podejście Komisji, które opiera się na konieczności zapewnienia konkurencyjności przemysłu europejskiego i ma na celu wspieranie przemian w przemyśle,
- C. mając na uwadze, że przyszłość sektora przemysłowego jest ściśle związana ze wzrostem w sektorze usług; że usługi przyczyniają się do zwiększonej wydajności produkcji, a wzrost produkcji stymuluje popyt na usługi,
- D. pochwalając wprowadzenie nowej strategii wzrostu i zatrudnienia dla UE; przypominając, że UE odnotowuje opóźnienie w dziedzinie polityki przemysłowej oraz że należałoby podjąć szybkie i skuteczne działania;
- E. stwierdzając, że rozszerzenie UE znacząco zmieniło strukturę przemysłową oraz że nacisk konkurencji międzynarodowej uległ wzmocnieniu,
- F. odnotowując wymiar terytorialny polityki przemysłowej i destrukcyjny wpływ zjawiska delokalizacji przemysłowej; podkreślając znaczenie rekonwersji przemysłowej regionów dotkniętych restrukturyzacją gospodarczą,
- G. mając na uwadze, że Unia Europejska stoi przed dużym wyzwaniem demograficznym starzejącego się społeczeństwa, które będzie miało wyraźny wpływ na sektor przemysłowy, w tym na spadek udziału w rynku pracy,
- H. mając na uwadze, że osiągnięcie konkurencyjności zależy od zasobów ludzkich; że ilościowa i jakościowa poprawa zatrudnienia dotyczy również przemysłu,
- I. mając na uwadze, że gospodarka nie jest jednolita i że podejście sektorowe pozwoli lepiej ocenić wskaźniki dotyczące konkurencyjności; że należy uwzględnić specyfikę, rozmiar i rodzaj działalności przedsiębiorstw, szczególnie małych; pamiętając o gospodarczym i społecznym znaczeniu małych przedsiębiorstw, które stanowią ponad 95 % przedsiębiorstw w Unii oraz o ich kluczowej roli we wdrażaniu strategii lizbońskiej,
- J. podkreślając, że skromność istniejących instrumentów polityki przemysłowej nie pozwala na reorientację przemysłu w kierunku zaawansowanych technologii; że konieczny jest masowy wysiłek w zakresie publicznego i prywatnego finansowania badań i rozwoju (B&R),
- K. mając na uwadze, że niezbędna jest poprawa ram legislacyjnych i wykonawczych określających rozwój przedsiębiorstw oraz ich dostęp do programów wspólnotowych przy równoczesnym zapewnieniu, że potrzeby przedsiębiorstw, w tym małych, zostaną uwzględnione, przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę potrzeby złagodzenia obciążeń prawnych i administracyjnych,
- L. mając na uwadze, że potrzebne są aktualne informacje na temat stanu przemysłu UE po 2004 roku,

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 16.9.91, str. 213-219.

⁽²⁾ Dz.U. C 183 z 17. 7.1995, str. 26.

⁽³⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 627.

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

Wyznaczanie celów europejskiej polityki przemysłowej

1. z zadowoleniem przyjmuje włączenie przez Komisję polityki przemysłowej do priorytetów polityki UE;
2. wspiera promowanie proaktywnej polityki przemysłowej sprzyjającej zmianom strukturalnym oraz przewidującej je i rozwijającej solidną i konkurencyjną europejską podstawę dla przemysłu;
3. wyraża aprobatę dla wprowadzenia rozróżnienia pomiędzy deindustrializacją i przekształceniami strukturalnymi oraz zgadza się z oceną Komisji (w COM(2004)0274), że „przemysł europejski musi stawić czoła procesowi zmian strukturalnych, którego ogólne oddziaływanie jest pozytywne i który powinien być wspierany”; zauważa jednak, że wspomniana analiza jest niepełna i że dane o delokalizacji nie są w pełni wiarygodne; dlatego też ocenia, że Komisja powinna zwrócić się do grupy ekspertów o przygotowanie na ten temat sprawozdania dla Rady Europejskiej, przy ścisłej współpracy z Europejskim Centrum Monitorowania Zmian (EMCC) i w oparciu o wiedzę i doświadczenie zgromadzone przez Centrum;
4. uważa, że wzrost ilości i jakości zatrudnienia musi być jednym z najważniejszych celów polityki przemysłowej; ocenia jako niezbędne uczynienie przemysłu atrakcyjnym dla młodzieży; wzywa do podjęcia wysiłku w zakresie informowania o zawodach i umiejętnościach w dziedzinie przemysłu, wspieranego europejską polityką uznawania kwalifikacji i kształcenia ustawicznego; wzywa partnerów społecznych do przyczynienia się do realizacji tego celu i wzięcia na siebie części odpowiedzialności za promowanie wspólnych działań;
5. wyraża przekonanie, że dialog społeczny powinien przyczynić się do ustalenia, które sektory są najbardziej wydajne, a które najbardziej zagrożone; w tym celu, zorganizowanie europejskiej konferencji na rzecz rozwoju przemysłowego z udziałem partnerów zaangażowanych w dialog społeczny, szczególnie Fundacji Dublińskiej, jako że posiada ona doświadczenie w zakresie dialogu społecznego i wymiany najlepszych praktyk i przygotowuje opracowania sektorowe, mogłoby umożliwić regularne spotkania pomiędzy tymi podmiotami i Komisją;
6. zwraca uwagę, że zatrudnienie w sektorze przemysłowym jest raczej zdominowane przez mężczyzn; pragnie, aby kobiety były zachęcane do kształcenia się do pracy w przemyśle w ramach zobowiązania Komisji w zakresie kształcenia ustawicznego;
7. wzywa do zwiększenia wysiłków w zakresie rozwoju zasobów ludzkich, które ze swoim potencjałem innowacyjności przyczynią się do długoterminowej konkurencyjności przemysłu; ocenia jako niezbędny czynienie przemysłu atrakcyjniejszym dla młodzieży; wzywa do podjęcia wysiłku w zakresie informowania o zawodach i wiedzy praktycznej w dziedzinie przemysłu, wspieranego europejską polityką uznawania kwalifikacji i kształcenia ustawicznego;
8. pragnie, aby polityka przemysłowa umożliwiła wyłonienie europejskich przodowników przemysłowych;
9. uważa, że instrumenty europejskiej polityki badawczej, takie jak platformy i inicjatywy technologiczne, powinny zostać wykorzystane do promowania konkurencyjności w sektorze przemysłowym;
10. uważa, że europejska polityka przemysłowa musi wspierać zdolność przemysłu do innowacji, w tym innowacji technicznej, technologicznej i rynkowej;
11. wyraża przekonanie, że wzrost konkurencji ze strony tzw. wschodzących gospodarek powinien pobudzić władze publiczne do stworzenia sprzyjających warunków dla rozwoju nowych obszarów produkcyjnych lub łączenia różnych obszarów produkcyjnych, co z kolei pozwala generować wartość dodaną, sprzyja tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy i zmierza do zapewnienia przewagi komparatywnej UE;
12. uważa, że polityka przemysłowa UE powinna prowadzić do zrównoważonego rozwoju, przy zachowaniu spójności społecznej;
13. utrzymuje, że w procesie stymulowania i przewidywania zmian strukturalnych, interesariusze gospodarczy i społeczni muszą odgrywać rolę, która umożliwi im zawieranie umów w celu promowania ich nowoczesnych systemów pracy i zapewniania pracownikom odpowiednich szkoleń w celu umożliwienia im przystosowania się do nich;

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

Uwzględnianie różnych wymiarów europejskiej polityki przemysłowej

14. podziela podejście sektorowe Komisji i pragnie, aby przeprowadziła niezależny i obiektywny bilans konkurencyjności w podziale na sektory, w tym ich siły konkurencyjnej, również w kontekście globalnym; wzywa, aby diagnozy sektorowe uwzględniały zatrudnienie i wpływ przemysłu na zagłębienie zatrudnienia i oceniły kwestie środowiskowe i społeczne; uważa, że wspomniane diagnozy muszą służyć identyfikacji i antycypacji potrzeb, z którymi przemysł zostanie skonfrontowany;

15. uważa, że w celu zapewnienia użyteczności bilansu konkurencyjności według poszczególnych sektorów, a także należytego uwzględnienia kwestii zatrudnienia, należy zasięgać opinii partnerów społecznych oraz, w miarę możliwości, zaprosić ich do udziału w przygotowywaniu bilansu;

16. wzywa, aby podejście sektorowe uwzględniło produkcyjną i outsourcingową rolę MŚP oraz małych i średnich branż przemysłowych w tworzeniu łańcuchów kooperacyjnych; wzywa aby to podejście uwzględniło także mikroprzedsiębiorstwa, które stanowią ponad 92 % przedsiębiorstw w Unii; ponownie stwierdza wagę Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw oraz ponawia swój wniosek o nadanie jej mocy prawnej; wzywa Radę do wydania w tym celu decyzji;

17. wyraża ubolewanie, że Komisja nie dołożyła starań, aby wesprzeć sektory i regiony szczególnie dotknięte przekształceniami przemysłowymi, ponieważ władze publiczne mają obowiązek uwzględnić w swej polityce bardzo specyficzne i krótkoterminowe działania na rzecz pracowników, regionów i sektorów dotkniętych tego rodzaju przekształceniami; fundusze strukturalne, a szczególnie Europejski Fundusz Społeczny, mogłyby zostać ukierunkowane na ten cel;

18. podkreśla wymiar strukturyzujący przemysłu w odniesieniu do terytorium europejskiego; zwraca się do Komisji, aby uwzględniła to w negocjacjach w sprawie funduszy strukturalnych i programu ramowego; pragnie, aby odpowiednie środki zostały przeznaczone na rozwój biegunów konkurencyjności i grupowania przedsiębiorstw przemysłowych; równocześnie podkreśla, że jakość produkcji jest równie istotna jak kwota pieniędzy zainwestowanych w te fundusze;

19. proponuje, aby przyjąć specjalne działania w sektorach szczególnie narażonych na delokalizację, z rozróżnieniem delokalizacji wewnątrz UE oraz poza jej granice, i w sektorach posiadających porównywalne korzyści i/lub zaawansowane technologie na podstawie sprawozdania Komisji, uwzględniającego między innymi społeczny i regionalny wpływ tych czynników;

20. wyraża zaniepokojenie brakiem dostępnych danych na temat przemysłu w nowych Państwach Członkowskich; zwraca się do Komisji o sporządzenie stanu sektora przemysłowego wraz z planem działania, aby odpowiedzieć na zagrożenie, które ciąży na przemyśle i zatrudnieniu w tych państwach; zwraca się do Komisji o kontynuowanie specjalnego nadzoru nad dorobkiem w zakresie ich rynku wewnętrznego; podkreśla brak wiedzy na temat małych przedsiębiorstw, szczególnie tych działających w branży rzemieślniczej, wśród Państw Członkowskich, w tym wśród „starych” Państw oraz ponawia swój wniosek o opracowanie studiów i analiz statystycznych i gospodarczych dotyczących tych przedsiębiorstw;

21. podkreśla główny wniosek Komisji, że aby utrzymać nadal włątką konkurencyjność nowych Państw Członkowskich konieczne jest uproszczenie aktów prawnych i uważa, że aby wzmocnić ogólną konkurencyjność i zapewnić wzrost rzeczywistego zatrudnienia, ten wymóg zmniejszonej ingerencji prawnej powinien być stosowany we wszystkich Państwach Członkowskich;

22. zwraca uwagę na główne wyzwanie, przed jakim stanie Unia wraz z nadchodzącym przechodzeniem na emeryturę pracowników i podkreśla, że zagrożone są miliony miejsc pracy; zwraca się do Komisji i Rady o przygotowanie strategii Wspólnoty uzgodnionej z organizacjami reprezentującymi przedsiębiorstwa, w celu zachęcania istniejących przedsiębiorstw do dokonywania sukcesji własności;

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

Metoda i ramy wykonawcze w służbie europejskich ambicji przemysłowych

23. uważa, że polityka przemysłowa musi stać się elementem składowym zweryfikowanej strategii lizbońskiej; wzywa do uwzględnienia wymiaru przemysłowego w jej trzech filarach;
24. pozytywnie przyjmuje propozycję programu działań w celu realizacji celów lizbońskich i nalega, aby obejmowała ona konkretne cele dla Państw Członkowskich; uważa jednak, że dziesięć przyjętych priorytetów tematycznych nie uwzględnia w wystarczającym stopniu wyzwań przemysłowych;
25. uważa, że lepsze wykorzystanie efektów synergii pomiędzy różnymi politykami Wspólnoty mającymi wpływ na konkurencyjność przemysłową będzie możliwe wyłącznie, jeżeli założenie to zostanie wyrażone w planie działania wdrażającym cele z Lizbony;
26. uważa za priorytetowe zobowiązanie Komisji do stanowienia lepszego prawa; pragnie, aby Parlament Europejski i Rada przyczyniały się do tego; wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do określenia konkretnych celów uproszczenia i pełnego wdrożenia istniejących ram wykonawczych w odniesieniu do każdego sektora osobno;
27. wzywa, aby systemy oceny oddziaływania nowych uregulowań zostały udoskonalone; wyraża żal, że systemy te są ograniczone do przedsiębiorstw w ujęciu ogólnym i nie analizują wpływu na małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa, mimo ich wagi; wyraża również żal z powodu braku przejrzystości tych systemów oraz że organizacje reprezentujące przedsiębiorstwa nie mogą odpowiedzieć na analizy wpływu; oczekuje od Komisji opracowania jasnej i przejrzystej metody ich przeprowadzania, która uwzględni wydajne zaangażowane odpowiednich podmiotów z sektora przemysłowego;
28. nalega, aby Komisja zasięgała opinii wszystkich partnerów społecznych, a szczególnie związków zawodowych;
29. podkreśla potrzebę dostępności stabilnych ram makroekonomicznych, na których przedsiębiorstwa mogłyby opierać swoje własne prognozy gospodarcze; jest zdania, że należałoby lepiej wykorzystać Ogólne Wytyczne Polityki Gospodarczej (BEPG) i Europejskie Wytyczne Polityki Zatrudnienia (EWPZ);

Instrumenty wspierające przemysł europejski

30. podkreśla, że liczne istniejące instrumenty nie są wystarczająco proste, aby mogły być stosowane przez wszystkie przedsiębiorstwa; podkreśla wagę działań redukujących ciężar administracyjny spoczywający na MŚP; zwraca uwagę, że małe przedsiębiorstwa nadal wyciągają ograniczone korzyści z istniejących programów Wspólnoty ze względu na ich złożoność, wymagane gwarancje lub utrudnienia administracyjne; zwraca się do Komisji o ich udoskonalenie i podjęcie konsultacji z organizacjami reprezentującymi przedsiębiorstwa, w celu zwiększenia ich skuteczności, szczególnie w celu rozszerzenia możliwości przeniesienia badań i rozwoju na MŚP oraz o zorganizowanie, przy wsparciu Państw Członkowskich, ukierunkowanych kampanii informacyjnych;
31. postuluje, aby siódmy Program Ramowy na rzecz badań i rozwoju przewidywał długoterminową strategię na rzecz wzmocnienia zdolności innowacyjnej przemysłu, w tym MŚP; popiera rozwój długoterminowych technologicznych programów przemysłowych zrzeszających partnerów publicznych i prywatnych;
32. wzywa do dalszego rozwoju platform technologicznych, zwłaszcza, że są one ważnym środkiem wspierania innowacyjności i przemysłu europejskiego; uważa, że platformy technologiczne powinny być zaprojektowane w taki sposób, aby uwzględniały strukturę przemysłu europejskiego, składającego się przede wszystkim z MŚP;
33. podkreśla problem konkurencyjności w gospodarce europejskiej, który częściowo wynika z niedopasowania między wytwarzaniem wiedzy naukowej (wystarczającej w UE) i niewystarczającymi możliwościami przełożenia tej wiedzy na innowacje, a szczególnie na produkcję; podkreśla, że udział przemysłu w określeniu priorytetów przydziału wsparcia finansowego może poprawić tę sytuację i w związku z tym należy poczynić wysiłki w kierunku udziału przemysłu i poprawy pozycji MŚP w 7 Programie Ramowym;

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

34. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie możliwych sposobów skonsolidowania, poprzez 7 Program Ramowy, istniejących sieci przedsiębiorstw i programu Eureka, w którym przedsiębiorstwa są szeroko reprezentowane;

35. oczekuje, że wieloletni program konkurencyjności i innowacji będzie wspierał małe przedsiębiorstwa europejskie w ich rozwoju i stanie się instrumentem wdrażania Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw; uważa, że program mógłby pozwolić w ten sposób na rzeczywiste włączenie tych przedsiębiorstw do strategii przemysłowej UE;

36. wspiera cel zmniejszenia ogólnej wielkości pomocy dla przedsiębiorstw, lecz przypomina o przydatności niektórych form pomocy, aby złagodzić pewne niedobory na rynku, takich jak pomoc na badania i rozwój, na szkolenia, a zwłaszcza szkolenia zawodowe i staże, na usługi doradcze i pomoc z zakresu rozwoju gospodarczego dla przedsiębiorstw; ocenia jako niezbędne uczynienie przemysłu atrakcyjniejszym wśród młodzieży na przykład poprzez pomoc przeznaczoną na badania i rozwój oraz informowanie o potrzebnych zawodach i wiedzy praktycznej w dziedzinie przemysłu, w połączeniu z europejską polityką uznawania kwalifikacji i kształcenia ustawicznego; wyraża obawę w związku z planowanym całkowitym zniesieniem, z kilkoma wyjątkami, pomocy regionalnej dla dużych przedsiębiorstw położonych poza obszarami obecnie kwalifikującymi się na podstawie art. 87 ust. 3 Traktatu;

37. uważa, że w kontekście pełnej i skutecznej konkurencji międzynarodowej istnieje zapotrzebowanie na coraz bardziej wykwalifikowaną i konkurencyjną siłą roboczą;

38. jest zdania, że dla osiągnięcia wzrostu konkurencyjności i zatrudnienia należy potraktować priorytetowo edukację i szkolenie zawodowe, zwłaszcza w dziedzinie nowych technologii; dlatego też Państwa Członkowskie mogłyby przeprowadzić obiektywną ocenę swoich systemów edukacji i szkolenia zawodowego;

39. nalega na podejmowanie wysiłków w celu wsparcia bardziej skutecznej polityki w zakresie badań i innowacyjności poprzez rozważenie polityk „flankujących”, takich jak wprowadzanie rynku wewnętrznego oraz ustanowienie tańszej i bardziej elastycznej polityki patentowej, umożliwiającej lepszy dostęp dla MŚP;

40. zwraca uwagę na znaczenie pomocy państwa dla MŚP w Państwach Członkowskich; zwraca się do Komisji o utrzymanie w ramach funduszy strukturalnych wszystkich instrumentów pomocy na rzecz rekonwersji gospodarczej regionów dotkniętych skutkami delokalizacji przemysłowej; nalega na lepsze uwzględnienie małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw w tych regionach i ogólnie we wszystkich politykach dotyczących spójności; w tym celu, zwraca się do Komisji i do Rady o włączenie zaleceń Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw do priorytetów zawartych w celach zbieżności, konkurencyjności i współpracy;

41. oczekuje jasno sformułowanych i skutecznych ram dotyczących własności intelektualnej i pragnie udanego wdrażania dyrektyw dotyczących praw własności intelektualnej i patentów Wspólnoty;

42. uważa, że rozwój działań towarzyszących jest konieczny dla wspierania naszego przemysłu w podbijaniu rynków poza Unią Europejską, w tym dla aktywnego udziału w rozwoju państw wschodzących;

43. wzywa Komisję do określenia środków (np. funduszy podwyższonego ryzyka), które byłyby przeznaczone, w szczególności na poziomie unijnym, na promowanie powstawania nowych przedsiębiorstw, zwłaszcza w sektorze nowych technologii oraz do zachęcania do podejmowania działań prowadzących do wydzielania spółek;

44. popiera zalecenie dotyczące umożliwienia przedsiębiorstwom międzynarodowego rozwoju; pragnie, aby stosowało się ono również do małych i średnich przedsiębiorstw; zwraca się do Komisji o stosowanie mechanizmów obrony przewidzianych przez WTO w przypadkach, gdy europejski sektor przemysłowy pada ofiarą nielegalnych praktyk handlowych;

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

45. podkreśla, że fragmentaryczny charakter europejskich rynków finansowych blokuje prawidłowe funkcjonowanie rynków kapitału podwyższonego ryzyka i uważa za priorytet zaradzenie tej sytuacji, aby ułatwić przedsiębiorstwom dostęp do źródeł finansowania; zwraca uwagę na potrzebę popierania dostępu przedsiębiorstw do instrumentów finansowych i rozwoju dostępności finansowania wraz z programami wzajemnej gwarancji; wzywa do rozwijania nowoczesnych rozwiązań w zakresie finansowania, jako odpowiedzi na nowe potrzeby inwestycyjne przedsiębiorstw w zakresie inwestycji materialnych i niematerialnych, w tym małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw, szczególnie w zakresie norm, technologii, środowiska i rozwoju rynku; wzywa do podjęcia środków służących promowaniu równowagi pomiędzy kapitałem akcyjnym i funduszami oraz do podejmowania prac zmierzających ku powiązaniu funduszy, przedsiębiorstw, przemysłu i szkół wyższych; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi w tym zakresie na instrumenty ukierunkowane na MŚP;

46. wyraża przekonanie, że w przypadku rynków słabiej rozwiniętych, władze publiczne powinny wspierać rozwój działalności w dziedzinach, w których ryzyko zostałoby uznane przez podmioty działające na rynku za zbyt wysokie; w tej dziedzinie, istnieje ponadto pilna potrzeba rozpoznania sektorów o wysokiej wartości dodanej, zwłaszcza w dziedzinie nowych technologii, które władze publiczne mogłyby wspierać w celu zapewnienia wysokiej jakości miejsc pracy; wyraża również przekonanie, że władze publiczne mają obowiązek rozwijać działalność na polu badań naukowych i innowacji, które są źródłem pozytywnych efektów zewnętrznych;

47. podkreśla, że skuteczna polityka przemysłowa powinna mieć wymiar globalny i wyraża nadzieję, że nowa generacja unijnych programów pomocy zewnętrznej na okres 2007-2013 zostanie wykorzystana w sposób strategicznie dostosowany do celu promowania i wspierania internacjonalizacji przemysłu europejskiego, a szczególnie MŚP, na rynkach państw trzecich;

48. pragnie uwzględnienia znaczenia i potrzeb przemysłu europejskiego, a szczególnie MŚP, przy sporządzaniu projektu nowej perspektywy finansowej na lata 2007-2013;

49. uważa, że infrastruktura komunikacyjna i system logistyczny odgrywają istotną rolę w promowaniu rozwoju przemysłowego i integracji gospodarczej w rozszerzonej Unii; sądzi, że transeuropejskie sieci transportowe, szczególnie odcinki transgraniczne, powinny być ukończone szybko i pragnie, aby w ramach budżetu Wspólnoty na okres 2007-2013 została zapewniona wystarczająca pomoc;

50. proponuje, jako część planu reformy porozumień w sprawie pomocy państwa, aby określić wyraźną linię działań w celu propagowania innowacji, która dotyczy wszystkich sektorów, na podstawie celów z Lizbony; uważa, że innowacja, która powinna być rozumiana w szerszym zakresie i niezwiązana wyłącznie z aspektami technologicznymi, musi stanowić podstawowy cel wspólnotowej strategii w zakresie polityki przemysłowej;

51. zwraca uwagę na potrzebę zachęcania do podejmowania wszelkich inicjatyw, których celem jest umożliwienie przedsiębiorstwom osiągnięcia rozmiarów niezbędnych dla skutecznego konkurowania na rynkach światowych;

52. zwraca się do Komisji o regularną ocenę wyników polityki wspierania działań w zakresie badań naukowych i rozwoju, „szczególnie pod kątem ilości stworzonych nowych miejsc pracy, ponieważ kryterium finansowe nie jest jedynym kryterium oceny.

*

* *

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom Państw Członkowskich.
